

mo sane virō politico peregrinorum oras occludere
 conabitur. Vera namq; vitæ lux est peregrinatio,
 est procreatrix morum honestissimorum, est concilia-
 trix virtutum præstantissimarum. Ipsa eruditionis ac
 sapientiæ acqvirendæ viam aperit, vitæq; disciplinam
 tradit. Ipsa animi mollitiem deponit, eamq; per di-
 versas itinerum molestias expugnat, morositatem
 exuit, humanitatem assumit, affabilitatem exercet.
 E contrario vero qui non secus in Patria, quam in
 conchâ testudo delitescunt, ac vix plures perambulant
 regiones, quam uno solari die *Limax* pererrat, vixq; ve
 ulterius à domo paternâ pedem ponunt, quam ab an-
 tro suo formica recedit, & ne à materno pabulo labra
 procul aberrent, perpetuò domi suæ, ceu globæ, affixi
 vivunt, nullas exterarum regiones petunt, nullas *Acade-*
mias alias atq; urbes frequentant; delicatuli plerum-
 que & molles evadunt. Quo vero longius à suo solo
 quis recedit, eo magis indurescit ad varias fortunæ vices
 & animus ipsius veræ prudentiæ cortice obducitur (A)
 Misera enim illa, quæ quis peregrinâdo suffert pruden-
 tiæ bona mater est: (B.) Si quid est ἐξ ὧν ἐπαθες, ἐμαθες, à
 quibus læsus, ab his doctus; & παθήματα, μαθήματα. no-
 cum èτα, documenta. (C.) Sapienter de hinc *Mithrida-*
tes de se, qui universam *Asiam* dissimulato habitu ali-
 quot annis perlustravit: Mihi, inquit, fortuna, multis
 rebus ereptis, usum dedit benè suadendi. (D.) Cujus rei
 gratia etiam divinus ille *Plato*, neminem nisi pere-
 grinando politicum evadere posse sentiens, peregrina-
 tionem suscipiendam severè monuit, ut exterorum

A. Schönb. l. 1.

Pol. c. 3.

B.

Lips. in Not. ad
c. 4. l. 3. Pol.

C.

Plato in Symp.

D.

Zöbingerus

Meth. apod. l.

2. c. 24.

mo.